

ಶ್ರೀಮದ್ವಿಷಯಾಂಶಾಂಗವಿಷಯ
ವಿಷಯ

13021

శ్రీ భవానిశక్తిహారామృతము

శ్రీ భవానిశక్తిహారామృతము

పేరి : :

శ్రీ భాగవతి

మహాపాద వేంకటేశ్వరము.

శ్రీ యోగ గడ్డ కొండయ్యచాదరి
గారిచే ప్రకటితము.

మొదటిసారి ౧౯౩౦.

కావ్యము

మొదటి వేంకటేశ్వరమూర్తి గారి కంఠా లంకా కొండ
ముద్రాక్షరము ముద్రితము.

1930.

కావ్యము

అంకితము.

శ్రీ యార్లగడ్డ కొండయ్యచౌదరిగారి సతీమణి

యు, మృతంజనియునైన శ్రీమతి మాణిక్యాంబకు॥

పీఠిక.

శ్రీ బాలకవి కూరపాటి వేంకటరత్నంగారు బాల్యమునుండియు నామిత్రులు. “ సమానవయస్కులకు క్షణకాలములో మైత్రి లభ్యమగు ” నను నార్యోక్తికి వ్యతిరేకముగా, వయోవృద్ధుడనగు నాకును, షోడశ శతద్వయస్కుడగు నీ బ్రాహ్మణ బాలునకును మైత్రి తారసిల్లుట యనేకుల కాలోచనీయమే ! కాని యీ బాలుని కవిత్వానైపుణ్యమే మా పరస్పరానురాగమునకు బ్రధాన కారణము. వీరికవిత్వము కర్ణరసోపేయము. ప్రప్రథమమున నీ భవానీ శంకరాద్ధాష్టోత్తరశతకమును జెప్పి తీసికొనిరావలసివచ్చినది నా సతీమణియే వీరిని బ్రోత్సహించినది. కాని మా నారీతిలకమీ పద్యరాజముల వినకుండునో పరలోకప్రయాణ మొనరించియుండుటచే నేదీనినామూలాగ్రముగావిని సర్వజన సంతోషదాయకమగు నీచిన్నిపాత్రమును నా భార్యపేర నచ్చొత్తించితిని. “ హయ్యంగవీనమునకు స్తోత్రపాఠము లనవసర ” మనునది సర్వజనవిదితమే ! యీ బాలకవికులతిలకు నాశీర్వాదించి యిందలి గుణగ్రహణ బాధ్యత గుణగ్రహణ పారీణులగు మా పాఠకుల కే యొప్పగించి కొన్ని చక్కనిపద్యములిందు స్థానీవులకా న్యాయముగా నుదహరించెదను.

ఉ॥ వాణికరాతియైన ద్విజ ♦ వంశజుడు న్పుర పాల్గవై ప క
శ్యాణమొనర్ప యోజనల ♦ సల్పుటనేనియు లేవిగ్రామమున్
బ్రాగ్మణమేని మానవుని ♦ భంగినదా శయనించుగాని, యీ
క్షణితలాన నొందునె ? య ♦ శోవిభవంబు; భవానిశంకరా!

చ॥ పలుకులుతోడరాని పసి ♦ పాపలచే బలికించు నాశడ
 ప్పొలుకులుమున్నె యల్పడిన ♦ బాపలచే బలికింపకుండునా !
 పలుకులకాతడుండఁ గొద ♦ వా యని నమ్మి భవచ్చరిత్రీము
 ల్యలికెదఁ బల్కుజేసికొను ♦ బాధ్యతనీది; భవానిశంకరా !

ఉ॥ ఈవసుధాతలంబనున ♦ దేయుక నాటకరంగ, మిందులో
 జీవియె పాత్రధారి; పృతి ♦ జీవియుఁ దన్నియయివృత్తార మిం
 దే వసియించి నర్తనమ ♦ దేవిధిసల్పును సూత్రధారిపై
 జీవుల సద్విధిన్ మలయు ♦ జేసెదవీవు; భవానిశంకరా !

ఉ॥ ఎవ్వడునీరువోసె నొక ♦ యింతయుఁజీల్చక నారికేళమం
 దెవ్వడు బిడ్డనుంచె నొక ♦ యింతయువృష్చక మాతృగర్భమం
 దెవ్వడుతిండిపెట్టె నెటు ♦ లేగి మహాశిలలోని కప్పకం
 కెవ్వడుచేయు నీవాకడ ♦ వే యివియెల్ల భవానిశంకరా !

ఇట్లు,

సమస్తబుధజన విధేయుడు;

యూరగెడ్డ కొండయ్యచౌదరి,

వేళంగి.

శ్రీహరిహరహిరణ్యగర్భభోజనము.

అంకితము.

- సీ॥ శ్రీవిశిష్టము ధరి ♦ తీర్థ మండలమునఁ దు
ల్యాతీరమందు వే ♦ శంగిపురము;
వాణిశివాణి ని ♦ వాసస్థలము శ్రీమ
దిందిరాసుందరీ ♦ మందిరమ్ము;
పరమపతివ్రతా ♦ వసధమ్మనిష్ఠాగ
రిష్టభూసురభూతి ♦ విష్టపమ్ము;
కవికులార్ణవ శీత ♦ కరపుణ్యనిలయమ్ము;
సత్కళా పారీణ ♦ జన్మభూమి;
గీ॥ శిల్పవిద్యాప్రవీణ ♦ సత్కల్పకమ్ము
వర్ణనాతీత పరమ శో ♦ భాయితమ్ము
వరపితాపురాధీశ్వర ♦ పాలితమ్ము
ధర్మకార్యదుర్గధర ♦ ధామమందు;
సీ॥ శ్రీమన్మహా శేము ♦ మీనుధావారాశి
హరినామసంకీర్త ♦ నాభిలాషి;
నిఖిలమహీనురా ♦ నీక సద్బంధువు
ఘనకవిజన మహా ♦ కల్పతరువు;
సంస్కృతాంధ్ర ద్విభా ♦ షా సురాచార్యుండు
త్యైసుర స్తవనీయ ♦ మానసుండు;
దారుణగర్వ కాం ♦ తారాగ్నిసహోత్పండు
సర్వదిగంత వి ♦ శాంతయశుండు;

గీ॥ బాహువిక్రమాధికశాత్రుఁ ♦ వసమివర్తి ;
 సతత సత్యసామ్రాజ్యైక ♦ చక్రవర్తి ;
 యార్ల కెడ్డాన్వయాభి ♦ సుధాంశుమూర్తి ;
 భానునిభమూర్తి ♦ కొండయాభ్యాసువర్తి.

సీ॥ ఇమ్మహనీయుని ♦ యిల్లాలు ధర్మగు
 ణోపేతి సాహసా ♦ భ్యుదయమాతః;
 నాథపచారచిం ♦ దపరాగభూషణ
 సమద పుష్పంధయ ♦ విమలవేణి;
 అఖిల పురాణేతి ♦ హాస మహాకావ్య
 శ్రవణాభిలాషి ద్రీ ♦ వ్యవసరాశి;
 యాచకలోక క ♦ ల్పాననీరుహము, వి
 స్తారకృపా సుధా ♦ సాగరమ్ము;

గీ॥ న్యాయమార్గప్రధాన; దీ ♦ నాభిమాన ;
 భాసురాంగ సౌందర్య ర ♦ తీసమాన ;
 మాన్నికుల సింధుశాత ర ♦ మాలలామ ;
 జ్ఞాననాధి ; మాణిక్యాభి ♦ ధానసాధ్యి.

ఉ॥ ఈమె మనోవిభుండు తన ♦ యింటికి మున్దొసపోయిపద్యముల్
 వేమరుచెప్పుచుంచు నను ♦ వేమరుచుండెడివాడు నేనుచున్
 హైమవతీకళత్ర మహి ♦ మామలు వర్ణనచేయఁబూనఁ జే
 తో ముద మొందితాను సతిఁతో వినునానుడు లీమె యొక్కచో॥

చ॥ తనవిభుడిట్లు నాడుకయి ♦ తమ్ములనారతమాలకించి, నె
 మ్మనమున మోదమొందనొకఁమారుననున్ బిలిపించియిట్లుచున్
 జనునొకొ? యోయి బాలకవిఁచంద్రమ! యీ ప్రమేలు చెనమున్
 వినుతియొనర్పకుండుటలు ♦ పెద్దలమాటలురిత్యనేతువే ?

కం॥ కావున నీపురమేలను

దేవుని గారుణ్య నిధిని దీనజననమూ

హావహనిన్ సంతృప్తుని

గావింపుము పద్యకుసుమ కల్పకముఁచే.

చం॥ అనవిని నాకవిత్వమొక యమ్మకునైన ముదమ్ముగొల్పె నం
చునెడఁదలంచి వల్లెయని యూక్తులువల్కితి, గానిపద్యమూర్
విసకయె యీసతీమణి త్రి యిష్టపనాయక దర్శనార్థమై
చనియెను విద్యనేర్వగ వి యాఖపురంబున కేనజింగితిన్.

చం॥ పిదప భవానిశంకరుని పెండ్లికి నీమెఘపుండు పద్యమూర్
మృదుమధురోక్తుల్గ బుధులు మెచ్చగప్రాయముటంచును త్తర
మ్ముదయ లిఖింపనేజిదివి మోదమునొంది సదాసమస్తసం
పదలనొసంగుటేని మహిమల్ గొనియూచుచు గైతలల్లితిన్.

చం॥ తమపరి కొండయాఖ్య నిబు యప్రవరుండివియొక్కనాడునే
జదువగలాలకించి కవి చంద్రులు మెప్పుననుగ్రహించుటన్
మదిముద మొంది నాకు బహు మాన మొసంగినమ స్తయాచక
హృదమగు భాగ్యపేర గృత నచ్చొనరింపగఁజేసెనిమ్ముగన్.

కా॥ పొంగుంబుల్ జనుదాక భగ్నపదనే వల్ బాయకున్నట్టియూ
మాణిక్యంబకు బుణ్యలోకమును ని మ్మాడ్కిన్ భవానీశ క
భ్యాణంబుల్ బొనరించుకొండయకుసాఖ్యప్రియన్ బూనిశ
ర్వాణీహ్మన్నిలయప్రసూన హరు యాహ్లాదంబుతోనియుత్తన్.

శ్రీబాలకవి కూరకాటి వేకటరత్నం.

శ్రీ భవానీశంకర పరబ్రహ్మణీనమః.

శ్రీ భవానీశంకరార్ధాష్టోతర శతకము.

ఉ॥ శ్రీమదగాత్మజాత్యమల ధి త్తనకోఽదివాళతీ! ల
క్షీమహితమాభవ వి ధ్యంభిత గర్వవనాగ్నిహోత్రీ! సు
త్రామ సరస్వపాధివ మ ధి రాశరధాద్యమరేశ పూజ్య! గో
త్రామరవంశచందనమహావనపాల! భవానీశంకరా ! 1

ఉ॥ గంగకు మాలినిచ్చి, భజ ధి గంబులకుస్ఫుజమిచ్చి, మత్తమా
తంగకులేంద్రచారుముఖ ధి ధారికినంకమునిచ్చి, గౌరిక
ష్టాంగమునిచ్చి, భృంగికి ప ధి దాబ్జములిచ్చి, వసంతువిందు వే
ళంగి పురాంగనామణి క ధి శంకయువోవ; భవానీశంకరా ! 2

ఉ॥ నీపదముల్నిరంతరము ధి నెత్తినిదాల్చుటనో! మత్తలనో!
యీపురనారి యన్నమది ధి నిష్ఠమునీ కటుఁగానిచో నిటన్
గాపురముండి దీని నల ధి కాపురమున్నరువంగఁజేతువే?
యీపుర రాజ్యలక్ష్మికిపు ధి డీడికనేది? భవానీశంకరా ! 3

ఉ॥ ఈనగరాన నీవు వసి ధి యించుట దీనికిజెంతనున్న తు
ల్యానదియున్నమత్త వసు ధి ధామరపూజితయయ్యె; బెక్కుశ్రీ
లీనదిలోమునుంగ సక ధి లేప్పితముల్పులియించు, బుత్రీసం
తానముగల్గునంచు నెద ధి నమ్మిదురయ్యె; భవానీశంకరా !

ఉ॥ ధైర్యముఁబూని యే ఘన ప్ర ధి తంబులనేనియుఁజేయుచు నిన్నరై
శ్వర్యముఁగల్గియుండియు ద్వి ధి జన్ముల యందతిభక్తితో మన

స్థైర్యమునొంది దానము లొ ♦ సంగడి యివ్వరవాసులన్నరా
చార్యులకేనియున్నొగడ ♦ శత్రుముగాదు; భవానిశంకరా !

ఉ॥ వాణికరాతియైన ద్విజ ♦ వంశజుడన్నరవాట దైవక
భ్యాణమొనర్చ యోజనల ♦ నల్పుటనేనియులేని గ్రామమున్
జాగ్రములేని మానవుని ♦ భంగినదా శయనించుగాని, యీ
క్షోణితలాన నొందునె? య ♦ శోవిభవంబు; భవానిశంకరా!

ఉ॥ ఏమెలనాగ నిన్నొకని ♦ నేయెననమ్మి భవత్పదద్వయ
భ్యాయినయై మెలంగుచు ము ♦ దంబున నిస్సనగోరునట్టి కా
త్యాయనితో నినున్నరిగి ♦ యంబున నట్లొనరించుచున్న నీ
తోయమువారి వీరిదయ ♦ తోగనుచుయ్య; భవానిశంకరా!

ఉ॥ మున్నవివేకురాలగుట ♦ ముప్పగు; నీజనకుండొనర్చు నీ
జన్నముఁజూడనేగిన ని ♦ జంబని నీవగుచుండనేక, నా
కొన్ననబోణి నీవడులు ♦ యాధియటంచు నెలుంగలేక, నే
డన్నలినాక్షితోఁ బరిగి ♦ యంబగుచుయ్య; భవానిశంకరా !

ఉ॥ అన్నెలదాల్చుఁ జూచువఱి ♦ కన్నముముట్ట, జలంబుద్రావ, నే
పున్నెములాచరింప, నగు ♦ మోమున బొట్టుధరింపనంచు వా
ల్గన్నలఁగారునీరు చను ♦ కట్టలపైఁబడనేఱుచున్న దా
యచ్చులమిన్నతోఁ బరిగి ♦ యంబగుచుయ్య; భవానిశంకరా !

ఉ॥ అన్నవనీరజాక్షి భవ ♦ దాగమనంబును గోరియున్నదా
పన్నశరణ్యుఁడర్థిజన ♦ పాపవిమోచనుఁడతఁడింకను
స్తన్ననిశంబుగొల్పుచు వి ♦ దన్తనరాడిది యేమటంచు; నే
డన్నగజాతతోఁ బరిగి ♦ యంబగుచుయ్య; భవానిశంకరా !

ఉ॥ రమ్మనిసన్నజీర నొక ♦ పాణిసఖుండు భవద్వివాహకా
లమ్మన నీమహాత్వము ♦ లంబభివర్ణన చేసినట్టి ప
ద్యమ్మలంగల్లి వల్లెయని ♦ యంటయెకాని యెఱుంగనైతిఁ బం
దొమ్మిది యేడ్లవానికిది ♦ దుర్లభమంచు; భవానిశంకరా !

ఉ॥ ఎక్కుడుబత్తితేబవ ల ♦ నేకులు నిన్నదలోస్మరించుచున్
నిక్కపు నీమహాత్వము గ ♦ ణింప సమర్థులుగారనంగనా
కెక్కడగల్గు నీమహిమ ♦ మెన్నునమత్త లోకులిట్టి పె
న్వాక్కులువిన్న సబ్బిముగ ♦ నవ్వుదురయ్య; భవానిశంకరా !

ఉ॥ పలుకులుతోడరాని పసి ♦ పాపలచే బలికించునాతఁడ
ప్పలుకులు మున్నెయ్యడిన ♦ బాలురచే బలికింపకుండు నా !
పలుకుల కాతఁడండఁగొడ ♦ వా? యనినమ్మి భవచ్ఛరిత్రీము
ల్పలికెడఁ బల్కఁజేసికొను ♦ బాధ్యతనీది; భవానిశంకరా !

చ॥ చదివియెఱుంగనాంధ్రమునుఁసంస్కృతమునందరఁతయేని, బ్రా
జదుపులరూపమేయెఱుంగఁ ♦ జాల, సుధారసపూరణంబులొ
పదముల, నర్థభావములఁ ♦ బద్యములల్లగడంగితిన్ జయ
ప్రదముగ, భారమాస్థవదు ♦ రంబునవైఁ; భవానిశంకరా !

ఉ॥ మీసముదువ్వి యవ్వయసు ♦ మీరినకార్యముబూని యాసుభ
ద్రాసుతుఁడాచరించిన వి ♦ భంబున దీనినొనర్చె నీసుభ
ద్రాసుతుఁడాతడొందెను స్థి ♦ రంబగు సద్యశమీతఁడెట్టి బ
ల్వాసెయు వన్నియన్లగు ♦ బాలకుఁడానో? భవానిశంకరా !

ఉ॥ శాలువవల్లెవైచుకొని ♦ శాస్త్రనిమగ్నఁజేతుమంచు బే
రోలగమందునత్కవి జ ♦ నోత్కృతులెల్లఁగ రాసమీటుచున్

జాలఁదృశకరించు కవి + చంద్రులు నాశతకంబుగాంచి మే
లేలనఁజేయు భారము న + మేలమునీది; భవానిశంకరా !

ఉ॥ ఇప్పలుపల్కులేల విను + మేనునిజంబు వచింతు దీనినిన్
జెప్పినదీవు వానిగుడి + చేతలిఖించిన జేసు కైతలన్
జప్పనిపల్కులున్న నవి + సర్వము నీవినుమయ్య వ్రాతలన్
తప్పలుగల్గునేని యవి + నావినుమయ్య; భవానిశంకరా !

చ॥ హృదమున స్నానమాడి హృదఁబంబుననిశ్చలభక్తితో భవ
త్పదసరసీరూపంబులకు + వందనముల్లుటయించి, నేలన
నల్పదుమధురోహులన్దన న + మీహితమైన భవత్ప్రసర్తన
ల్లుడమునఁగైతముల్లుడువఁబూరితినయ్య; భవానిశంకరా !

చ॥ జననము నందగోరిన ప్రా + శస్త్రమాయాత్యులంబై, పిమ్మటన్
మనునడఁగోరము క్తమగు + మంత్రప్రదాకమానంబై, పైనఁజె
ప్పిన విసనింపుగొల్పెడు గ + విత్వము, ద్రావగలంపులో జనిం
చినఁడగు గోస్తరిసము + శ్రీవరమేశ; భవానిశంకరా !

చ॥ భువిని నియోగివంశమునఁ + బుట్టగరా దటుఁబుట్టెనేని కై
శవమునఁ జావుమే లటలఁ + జావకయున్న ధనంబుతేకనే
కువలయ పాశశాసనున + కున్నచివాగ్నిఁ కౌకయుండ రా
దివియునులేనిచో నటవి + కేగుటమేలు; భవానిశంకరా !

ఉ॥ ఈశ! నగాత్మజేశ! భువ + నేశ! మాహేశ! ఖకేశ! యము, నా
కాశమువంకకున్వదన + కంజముద్రొప్పియుఁ గేలుమోషియు
న్నీశుభనామ మంత్రముల + నిర్జననీఃసులనంటి నిర్వివా
లాశనులై జపించిన భ + వాదులువోవు; భవానిశంకరా !

చం॥ ధనమును మందిరమ్ములను ♦ దారనుతాడుల నెల్లవీడి, కా
ననమునకేగి నిన్నుతిడి ♦ నంబు మనంబున సంస్కరించి, పో
డెనుగదె? చావుపుట్టుకలఁ ♦ దేలి, భవద్వదనారవిందము
నని ముడమొందు భాగ్యమునుఁగాధిసుతుండు; భవానిశంకరా!

చం॥ ఫలములొసంగ నీవెమరు ♦ వచ్చిననికా దెలియంగలేక బే
రలు కరణంబొనర్చుటకు ♦ నైనను డీకొనువానికి స్వరం
బుల నిడువేళనీకు నిక ♦ మూఱయు బొఱయునొక్కటే! భవ
న్నిలయమునై ననిత్తువ త ♦ నిన్గరుణించి; భవానిశంకరా!

ఉ॥ పాశుపతాస్త్రమున్నడయు ♦ వాంఛదపంబొనరించుపాండుభూ
మీశతృతీయనందనుని ♦ భీష్మము దీర్పగబోయనైవరా
హాశరణంబొనర్చి తుద ♦ కాతనిశక్తికిమెచ్చివాని కా
యాశుగమిచ్చి మోక్షమున ♦ సంపితగాడె? భవానిశంకరా!

ఉ॥ బత్తుఁడుధర్మహర్గమెకఁ ♦ బాయకచిత్తము నీపదాంబుజా
యత్త మొనర్చి నజ్జనుల ♦ హా! యరుకార్యము లాదరించుచో
మత్తును దుష్ప్రవర్తనుఁడు ♦ మర్త్యకులారాధము డెవ్వఁడైననా
పత్తులఁ గల్గఁజేయనవి ♦ బాపుమగాడె? భవానిశంకరా!

చం॥ ఉరగముజుట్టి మంధరను ♦ హోన్నతపర్వత మధ్వియించి ని
గ్జకులు, నిలింపకాత్రపులు ♦ ద్రచ్చునెడ న్విలివచ్చు లోకభీ
కరమగు కాలకూటమును ♦ గ్రక్కునమింగి గళంబునన్నిరం
తరమువనింపఁజేసిన యుఁదారుఁడవండు; భవానిశంకరా!

ఉ॥ అన్నిటినిస్సృజించిన మ ♦ హాత్ముడవీవు, భవుడవీవు శ.
శ్వన్నుత దేవహూనవని ♦ శాచరయక్షుడవీవు; జ్ఞానసం

పన్నుడవీవు, సాధుజన ♦ వంద్యుడవీవు, హరుండవీవు ; ని
 'నృన్ననచేయు వారికఁగు ♦ నాశనమాను, భవానిశంకరా!

ఉ॥ ఈవసుధాతలంబు న ♦ దే యొకనాటకరంగ మిందులో
 జీవయెసాత్రీధారి, పృథి ♦ జీవియుఁ దన్నిమయప్రకార మిం
 దేవసియించి నర్తన మి ♦ దేవిధిసల్పును, సూత్రీధారివై
 జీవులసద్విధిమలయుఁ ♦ జేసెడవీవు ; భవానిశంకరా.

ఉ॥ ఎవ్వమనీరువోసె నొక ♦ యింతయుఁ జీచ్చకనారి కేశమం
 దెవ్వమబ్జిడ్డునంచె నొక ♦ యింతయుప్రచ్ఛక మాతృగర్భమం
 దెవ్వడుతిండినెట్లె నెటు ♦ లేగి మహాశిలలోనికవృకిం
 కెవ్వడుచేయు నీవొకడ ♦ వే యివిఘ్నెల్ల, భవానిశంకరా!

చం॥ గిరులనదుల్జనించి పరి ♦ కించి సరిత్పఱిజేరు కైవడిన్
 నదులఖలాది తేయుల కొ ♦ నర్చు నమాస్కృతులెల్లనిర్జరే
 శర్వరుండవు, భూతనాథుండవు ♦ సర్వమహేశుండవీవుగాన నీ
 పరమగునంచు ధీయుతులు ♦ బలైదరయ్య, భవానిశంకరా !

ఉ॥ మాయస్పృశించినాడవు న ♦ మస్త చరాచరభూతకోటి నీ
 మాయలెఱుంగ నాల్గుగ ♦ మంబులునేర్చిన దేవతాగురుం
 డో ! యురగాభిశీతికరు ♦ డో ! తగు, కేవలమూఢుడ స్పృశు
 ప్రియుండ నెఱ్ఱెఱుంగఁగల ♦ వాడనిదెల్ల, భవానిశంకరా !

ఉ॥ దేవుడొకండచేసె వసుధా ♦ వలయంబు సతండగాని యీ
 పావకుఁడాడిగాఁగలుగు ♦ వారు జనాభినిలేశమాత్రీమున్
 బోవగలేరు వీరలకు ♦ బూజలుసల్పక సల్పవొక్కఁడౌ
 దేవునకంచు మూఢులిల ♦ దెచ్చుదురయ్య, భవానిశంకరా !

ఉ॥ మాధవుడంచు వైష్ణవులు ♦ మాధవుడంచు బురారిభక్తుల
రాధనఁజేతురీ పారివా ♦ రద్వయ మీవయటంచునమ్మి యే
భేదమెనన్దలంపక వి ♦ వేకముగల్గిన మానవుల్నమా
రాధనసేతురింతకను ♦ రాగముగాడె; భవానిశంకరా !

ఉ॥ కేశపుడాదిదేవుడు ఖ ♦ కేశుడుగాడనునంత వైష్ణవుల్
కేశవసన్నిధానమున ♦ కేగుదురే? ప్రేమిదాధిపుండ్రయా
దీశుడటంచు బల్కియట ♦ కేగకపోదురె శైవు లొక్కడే
యీశుడటంచునమ్మి భక్తి ♦ యింపనఘంబె; భవానిశంకరా !

ఉ॥ లంగజుడంగనాళికి ని ♦ రంతరతాపము గల్గఁజేయగా
సంగవిహీనుడేసితివి ♦ యాయనమానము సైచువాడె? నీ
కుం గనులామనోహరున ♦ కున్వివరింపగభేదమున్న ; నా
మంగలవాడు సీవునొక ♦ మాదిరినారె? భవానిశంకరా !

ఉ॥ అవసుదేవనందనుని ♦ యాననమందు వెలుంగునొందు నా
కావిరిబొట్టు నీవుమును ♦ గాయజుఁగాల్చినకన్ను ; వాడు ని
ద్రావిశుఁడై పరుండురగ ♦ రాజు భవద్భుజభూషణంబు, మీ
కేవలయానభేదమిక ♦ నెట్లుగలుంగు, భవానిశంకరా !

చ॥ పశుపతివీవు వాఁడుపశు ♦ పాలకు డానన మందలందనీ
వశముననుండు గోపయపు ♦ భస్మము వానివశంబునందహా
ర్షిశలును సుద్దబూడిద క ♦ నీసమయేనియు నుండుమీకు నే
విషయమునన్దలంప నిక ♦ భేదముగల్గు; భవానిశంకరా !

ఉ॥ శైలములెత్తువాఁడ తఁడు ♦ శైలసుతాధి పరుండవీవు నీ
రాలయుఁడాతఁడాపగల ♦ నాపగశక్తిగలాడవీవు కీ

లాలధరాంగుడాతఁడు జ ధంధరకంఠుడవీవు మిమ్మునిం
కేలాళా! భిన్నులంచువచియించుచునుందు; భవానిశంకరా!

ఉ॥ వారిని తన్నియందు రఱ ధానఁజెనుంగున నీరమింనురీ
పేరులుపేరుగాని పర ధేదములుందునె? వారికవిధిన్
మారమణి మనోహరుఁడు ధమాధవుఁడంచు జుల్యచించుచున్
పేరులుపేరులానికన ధదేదముమీను; భవానిశంకరా!

చం॥ హరియెహరుండు నీహరుడె యాహరి; వీరికధేదమంచునే
నరుడెపు డంతరంగమున ధనమ్మిచరించునో వాఁడె ముక్తుడె
హరియన దిట్టుకైపులు, పు ధరారియనంగనె దిట్టువెన్నపుల్
నరక నివాసులయ్యెదర ధనం దురితంబె? భవానిశంకరా!

ఉ॥ పామిరుడైన నెప్పుడెడ ధాయని భక్తినిఁకింతగల్గి ని
న్నేమనియాత్మలోన స్మరి ధించినమోక్షమునొందు; ఋ
గ్యజుస్సామము లభ్యసించిన ద్వి ధప్రవరుండునుదానివీశియే
నామమువెట్టియున్ జపము ధనర్పనవచ్చును; భవానిశంకరా!

చం॥ సతులఁ బతివ్రతామణులఁ ధజందనగంధులవీశియేన నా
రతమపగామ్యులైన పర ధామలఁగూడెను హరిభంగి న
స్మతములవీశి చేరుదురు ధజ్ఞానములేని జనుల్మహా ప్రామ
త్తతజని నా స్తికత్వపు మ ధతంబులలోన; భవానిశంకరా!

ఉ॥ తల్లియుఁ దండీయున్దమకు ధదైవములంచు దలంచుచుండు వా
రుల్లమునన్న తేతరము ధలొల్లనిపూరుషు లన్యకాంతలం
దుల్లముజేర్చనట్టి నరు ధుత్తముకొదురు కానివీరియం
డెల్లను భిన్ననర్తనులు ధహీనులుగారె? భవానిశంకరా!

ఉ॥ యెవ్వనిరాజ్యమందు పసి + యించునో నాస్తికుడాన్యశాలుడిం
కెవ్వడు వానినిదైలిసి + యేనియు స్నేహమొనర్చునట్టి వాఁ
డివ్వసుడాస్థలిన్విడిచి + యేనియమాలయమందు వానితో
నువ్విభులూరుచు న్నిరతి + ముందురుగాడఁ భవానిశంకరా !

ఉ॥ నాస్తికుడాడుమాటలు వి + నంగ నఘంబగుగానివానికే
వాస్తవఘక్కినీశ్వరుడఁ వండా! యతఁడటువంటివాఁడా? యే
యాస్తికుడైనఁజెప్పి పొవ + యంబున నాటగలుంగునేని యా
యాస్తికుఁడెట్టి పుణ్యవశు + డానరుఁడైనా? భవానిశంకరా !

ఉ॥ యాపననుండ ధర్మచ + రులై తుదివార్ధకమందు నోజగ
త్సావన ! యోమహాదురిత + సావక ! యోదనుజాంతకా? భవ
తేనయొసర్ప మాకక వి + శేషనమర్థతలేదు వేమమున్
బోనగదే యటంచడుగ + బూనుదురయ్య; భవానిశంకరా !

ఉ॥ జక్కులఁజేసీకిన్సకుఁడు + సర్వచరాచరభూతనేత; యే
ఘక్కినినైన మొక్కిక్కు తన + బత్తులపాలిటి వేల్పుటావు; పె
నక్కిసి మూకలన్ఘన దు + చంబునవ్రొచ్చిన జోదటంచు ని
న్మక్కువ సంస్తుతించుగఁజె + మానవుడవు; భవానిశంకరా !

చ॥ పడుచుతనంబునందు పర + భామలఁబట్టి బలాత్కరించినే
నిడుమలువెట్టచుండుటారు + లెవ్వరెటుంగరటంచు నెంచి తీ
ళుండవగునీవు నాపనుల + జూచుటెఱుంగ కటంచుదుష్టుండ
ప్పుడుగరుణించి బోవుమని + మొక్కికడనీకు; భవానిశంకరా !

ఉ॥ చిన్నతనంబునందు వెల + చేడియకై వడిసంచరించి స
పన్నగ్రహస్థుఁడైనపతి + సగ్రిముదీయఁ దలంచినట్టి నా

కన్నదురాత్మురాలిక * గంఘనమన్నె ? బిరానబోవునూ
యన్నయటంచు నిన్గులట * యప్పుడువేడు; భవానిశంకరా !

ఉ॥ అన్నములేక భక్తులగ్గు * హంబులకేగి భుజించువాఁడు మీ
కన్నటిసీయగల్గునె? ధ * రాధిపతిగొనియాడిరేని వాఁ
డన్నియునీయఁగల్గుచిక * నాతనిగొల్వకుడంచు బల్కితి
న్నన్ను తమించిగావును * నాస్తికుడవు ! భవానిశంకరా !

ఉ॥ బిచ్చమడుంగు చీపునిరు * వేదవిధంబున మన్తహాసకు
న్వచ్చిన నీమహత్వమిటు * వంటిడటంచు నెఱుంగలేక నేఁ
గుచ్చితబుద్ధికుక్క నిను * కొల్పితిసన్నిపుడేలుమంచు బ
ల్మొచ్చిగుబచ్చునాడనిను * బూనికవేడు ? భవానిశంకరా !

ఉ॥ ఓసరసీరుహాక్షియుగ * ఓమునివర్య కలాన్వయాభి జా
ఓసజలాబ్జవర్ణగళ! * ఓదురితౌఘ మహావనానలా !
ఓ సకలామరాలినుత * ఓ నిఖిలార్తజనాళిరక్షకా !
ఓ సమవారిభీతికర! * ఓయవికార ! భవానిశంకరా !

ఉ॥ అట్టి లసద్గుణాకరుడ * వా భవదీయ పదాంబుజంబులన్
బట్టుదు; ముద్దులాడుదు ; * మనంబుననిత్యము సంస్కరింతునా
పుట్టుకలన్ వారించి; నను * బుణ్యచరిత్రుని జేయరావె! నీ
పట్టిన, నిన్నెనమ్మితిఁగ్గు * గాపరిపూర్ణ; భవానిశంకరా !

ఉ॥ ఇమ్ముగ నీమహత్వమెద * నెంచి యఘాంతకమైన నీదునా
మమ్ముననేరచించితి ను * మా ! యిటు లేబడినాల్గుపదైముల్
సమ్ముగదయ్య రామనము * సన్గలనిశ్చలభక్తి నామ పా
వమ్ముకఁబాపుయ్య భవ * బంధవిముక్త; భవానిశంకరా !

అంకితములు

క్ర.సం.	పద్యం.	రచయిత.	బహుళము.
		వీర్యము.	
1	17	యె	యె
2	8	న	న
2	10	చ్చ	చ్చ
		అంకితము.	
2	21	టు	టు
		శత్రువు.	
3	1	జీర	బిల్వ
8	15	న	న
5	14	చో	చో
8	5	చున్	న
8	14	ర్పి	ర్పి
9	6	త	తం
10	18	బి	భి

—

